

Cíl této práce spočívá v několika rovinách. Primární cíl sleduje stanovení takových tvořivých postupů, které ve výuce hry na zobcovou flétnu vedou ke zvládnutí konkrétních interpretačních problémů. Přitom zde množství problémů nevyčerpávám beze zbytku, ale věnuji se těm, které se mi během průzkumu ukázaly jako nejcitlivější - problémy dechu, artikulace a prstové techniky. Vycházím při tom z předpokladu, že tvořivost v nástrojové výuce je na různých stupních zastoupena různě. Na základním stupni obecně je instrumentální tvořivost omezena na minimum, zpravidla se stává jistým druhem průpravy na klávesových nástrojích, kde spočívá ve hře lidových písní podle sluchu a s improvizací jednoduchých doprovodů. Melodické nástroje prostor k harmonizaci neposkytují, a také proto se většině pedagogů jeví prostor pro kreativitu jako málo atraktivní. Tvořivost je tedy alespoň podle mé dosavadní zkušenosti se stavem této výuky na základních uměleckých školách v podstatě pomíjena. Na středním stupni je situace přece jen odlišná. Praxe dokládá, že v zapojování tvořivých činností do hudebníkovy přípravy však opět vedou klávesové nástroje. Daleko méně prostoru pak kreativitě poskytují vyučující hry na nástroje melodické. Sekundární cíl postihuje současný stav výuky hry na zobcovou flétnu na základních a středních uměleckých školách i rozhodující faktory, které kvalitu výuky ovlivňují - obsah osnov, učebních plánů, nároky na žáka, vzdělání pedagogů a jejich praxi, pracovní úvazek učitelů a jejich uměleckou činnost. V první kapitole se zabývám průzkumem výuky hry na zobcovou flétnu na základních uměleckých školách a na středních školách, v nichž se nástroj vyučuje jako hlavní obor. Sleduji aspekty výuky z hlediska učitele a žáka, přičemž klíčové momenty pro mě představují základní nástrojové dovednosti, rozhodující pro další instrumentalistův vývoj.